

השבת של רבי נחמן מברסלב

בא

עלון רצ"ה

טוב להגיד ולשיר גַּנְהַ גַּנְהַ גַּנְהַ מאומן לזכות לכל הישועות

אוצר היראה צדיק, כ"ה

⊕ צדיק ⊕

⊕ הצדיק האמת הוא גדול יותר אפילו מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים, כמו שנאמר **יקרה היא מפנינים**, כמאמר רבותינו ז"ל, כי יש עברות רחמנא לצלן, שגם הכהן גדול אינו יכול לכפר עליהם ביום כפור. אבל הצדיק הגדול האמתי, הוא יכול לכנס עוד לפניו, יותר ויותר, ולמשוך כפרה ותיקון גם להם. ⊕ כי הצדיקים אמתיים יכולים לתקן הכל - בבחינת **ואיש חכם יכפרנה** - אם יזכה להאמין בהם באמת.

⊕ עצות ⊕

לקוטי עצות דיבור, טו-ז'

⊕ צריך להשתדל שיעבוד את השם יתברך בכל הטפי דמים שנמצאים בו, דהיינו שידבר הרבה בתורה ותפלה, עד שיהיו נעשים מכל הדמים דבורים קדושים של תורה ותפלה, ואז יזכה לשלום ויבטל כל מדת הנצחון ומחלוקות, כי מדת הנצחון ומחלוקות ומלחמה נמשך מדמים שעדין לא עבד בהם את השם יתברך. ⊕ על-ידי דבורי תורה ותפלה מעלין כל הניצוצות הנפולין, ונתתקנין ונתחדשין כל העולמות הנפולין, ונחשב כאלו ברא שמים וארץ וכל העולמות מחדש. על-כן צריכין לדבר רק דבורים קדושים ולא דבורים אחרים, כדי להעלות הניצוצות לתקן כל העולמות, ועל-ידי-זה יתקרב ביאת המשיח.

⊕ והשוחט ובודק הנ"ל ראה את הבתולה הנ"ל, הולכת בכמה פעמים כנ"ל, ושאל אותה: **מה זאת אצלכם וכו'?** וספרה לו; והלך תיכף עם הבני הנעורים לשם ונכנסו, והם עמדו בחוץ, ואמר רבנו זצ"ל שיכנסו גם הם, ונכנסו. ⊕ והוכיח אותו רבנו ז"ל, ואמר לו: **היתכן איך לוקחים איש זקן ומרימים את זקנו ושוחטין אותו בסכין פגום?!?**

⊕ ואמר: **מדוע בסכין פגום?** ⊕ ואמר רבנו ז"ל שהוא ישאר פה, וישלחו את הבני הנעורים, להביא את הסכין; וכן הוה, שהסכין היה פגום ונתעלף והעירוהו, ואמר לו רבנו ז"ל שישע אצלו על ראש השנה... ⊕ ועבר זמן רב ולא נסע, עד שנחלה וקבל על עצמו שכשיבריא יסע, וכן גם אחר כך לא קיים, עד שאשתו הכריחתי ונסעה עמו, ורבנו ז"ל צוה עליו שיהיה לו ודוי דברים וכו' וכמדמה שהוכרח להתפטר מחזקת שחיטתו.

כוכבי אור אנשי מוהר"ן, ד'

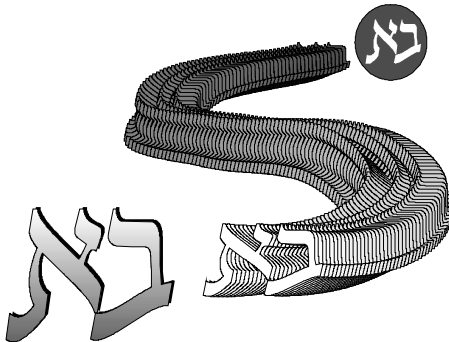
⊕ סיפור ⊕

⊕ שמעתי מאנשי שלומנו, המעשה שרבנו זצ"ל, היה פעם אחת בתענית אסתר בקאמיניץ, ונכנס להשוחט ובודק, ויבקש ממנו שרוצה ללון אצלו. והוא, מרוב טרדתו בשחיטת העופות והכנה לפורים, דחה אותו, ואמר: **אין מקום אצלי!**

⊕ והלך רבנו ז"ל מאתו; ובלילה, קודם קריאת המגילה, והבעל קורא היה השוחט ובודק הנ"ל, הביט על האנשים שבאו לשמוע המגילה, שייקח מהם מעות מגילה, ראה את רבנו ז"ל, עומד ומביט באיזה מגילה, והוטב בעיניו מהות רבנו ז"ל, והתחרט מאד על שלא מילא בקשתו להתאכסן אצלו, והסכים תכף בלבו שאחר קריאת המגילה, יקח אותו לביתו.

⊕ אבל, תיכף אחר קריאת המגילה, יצא רבנו ז"ל ולא ראה אותו עוד; והיה להשוחט ובודק יסורים גדולים, ולא היה יכול לילך לביתו, מחמת גודל הצער, ולקח שני בני הנעורים, והלך לחפש אותו, וחפשו אצל כל בעלי מלון והכנסת אורחים ולא מצאו אותו.

⊕ ורבנו ז"ל הלך לאיזה איש קמצן, ואמר לו - שיתאכסן אצלו ובשביל זה הוא מבטיחו עשירות - ונכנס מאד בלבו, וקבל עליו תיכף (אף שלא היה דרכו בכך) כי אור רבנו ז"ל התנוצץ במוחו, כאלו רואה העשירות בעיניו ממש וכו'. ⊕ ושלה את בתו, בכמה פעמים, להביא מרקחת ומשקה לכבוד האורח.

⊕ למען תהיה תורת השם בפיך ... [לכתוב תפילין על עור ממין המותר לפיך]

ועל כן צריך שיהיה העור של בהמה וחיה טהורה דייקא ממין המותר לפיך ואפילו מנבילות וטריפות שלהם. ובלבד שלא יהיה ממין בהמה וחיה טמאה. וגם צריך שיהיה העור מעובד לשמה. לשם קדושת לתפילין.

⊕ פרשה ⊕

לקוטי הלכות, תפילין ה', ל"ה

⊕ כי אי אפשר לקבל אור קדושת המוחין של התפילין, כי אם כשמעבדין את עור הגוף לגמרי, שלא יהיה בו שום אחיזה ושום שמץ משום תאוה שבעולם, אפילו ריח בעלמא מהם לא יהיה נשאר בו.

⊕ וזה שדקדק רבינו הנורא ז"ל, בלשונו הקדוש, בשיחותיו הקדושים, ואמר שצריכין לעבוד את הגוף, כמו עור שמעבדין אותו היטב, עד שיהיה יכולין להפכו ולראות לעיניים שהוא נקי לגמרי; גם אמר שיש גדולים ששברו את תאוות הגוף, אבל הוא עדיין כמו עור המעובד, שיש לו עדיין איזה ריח רע, רק צריכין לזכך ולעבד את הגוף כל כך, עד שלא ישאר לו שום ריח משום תאוה, היינו כנ"ל. כי זיכוך הגוף הוא בחינת עיבוד העור, שהוא בחינת המדמה, בחינת נוגה וכו', שמשם כל התאוות כנ"ל. ועל ידי זה הם זוכין למוחין שלימים ולאמונה שלמה בתכלית השלמות, אשרי להם.

⊕ והמוון עם, שאין זוכין לזה, לזכך הגוף כל כך, כי אפילו צדיקים גמורים לאו כל אחד זוכה לזיכוך כזה כנ"ל; על כן עיקר תיקון שלהם הוא על ידי קרבת הצדיקים אמתיים שזכו על ידי זיכוך גופם בבחינת הנ"ל, למוחין גדולים אמתיים, ולרוח נבואה, רוח הקודש אמתי. ועל ידי זה, הם יכולים לברר המדמה של כל העולם גם כן, כדי שיוכו כולם לאמונה שלמה בתכלית כנ"ל. אבל, צריך שיהיה להם, על כל פנים, איזה אתערותא דלתתא כידוע שבלא אתערותא דלתתא, אי אפשר להוציאם ממקום שהם בעל כרחם.

⊕ ועיקר אתערותא דלתתא שלהם הוא שיפשיטו את דעתם ויסלקו את חכמתם ושכלם לגמרי, כאילו אין להם שום שכל כלל, רק יטו אוזנם ולבבם היטב לקול דברי הצדיק האמת. וימסרו לבם ושכלם אליו לגמרי. כמו שאמר רבינו ז"ל: שכל זמן שנשאר להאדם שום שכל עצמו אינו מקורב כלל, כמבואר על פסוק (דברים ל"ב) **עם נבל ולא חכם - עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו** [העם שקיבלו התורה ולא התחכמו] (לקוטי מוהר"ן א', סימן קכ"ג), שעיקר קבלת התורה היה רק על ידי זה, על ידי שסילקו את חכמתם לגמרי.

⊕ כי, אם היו מעמידים על חכמתם ושכלם, לא היו יכולים לקבל את התורה וכו', עיין שם. (המשך מעבר לדף...)

כי כל השכל של כל העולם, אפילו של היראים והכשרים, כל זמן שלא זכו לשבר תאוות לבס לגמרי לבחינה הנ"ל, כמו עור המעובד ממש, בלי שום שמץ ריח בעלמא כנ"ל, עדיין אין להם שום שכל כלל, וכל שכלם הוא רק בבחינת המדמה שהוא כח הגוף כח הבהמיות, מאחר שלא פשטו את גופם עדיין לגמרי מהבהמיות, וגם המדמה שלהם אינו מבורר עדיין לגמרי כנ"ל.

על כן עיקר תיקונם להתקרב להשם יתברך הוא על ידי אמונת חכמים בחינת (שמות י"ד) ויאמינו בה' ובמשה עבדו. דהיינו להתקרב לצדיקים אמתיים ולהאמין בהם ולבטל דעתו נגדם לגמרי, כאילו אין לו שום שכל כלל. וזהו בחינת שמוטר לכתוב ספרי תורה תפילין ומזוזות אפילו על גבי עור נבילה וטריפה. ובלבד שיהיה ממין טהור. להורות שהכל יכול להתתקן והכל יכול לקבל אור המוחין של התפילין. ובלבד שיהיה בבחינת עור בהמה טהורה המעובד לשם קדושת סת"ם (ספרי תורה - תפילין - מזוזות). דהיינו שמפשיטין ומעבדין את מוחם ושכלם ודעתם מכל דעותיהם וסברותיהם ועקמימיות שבלבם שהיה להם עד הנה. רק מכינים דעתם וכחם וכל גופם לקבל קדושת התפילין וכו' שהוא בחינת קדושת המוחין של הצדיקים על כל אשר יאמרו כי הוא זה. ולבלי לסור מדבריהם ודעתם ימין ושמאל.

ואז אף על פי שקלקל כל כך עד שהוא בבחינת עור נבילה וטריפה אף על פי כן הוא יכול להתתקן ולקבל אור קדושת התפילין. ובלבד שלא יהיה בבחינת מין טמא. דהיינו שלא יבא להצדיק עם חכמות וחקירות לחקרו ולנסותו. ולא יהיה טינא בלבו. שכל זה הוא בחינת מין טמא. כי עיקר הטומאה הוא בחינת חקירות וכפירות. שכהם בחינת חיות רעות הדורסים וטורפים. כמבואר במקום אחר.

אבל כשאינו בבחינת מין טמא רק עושה עצמו כבהמה טהורה ומכין ומעבד עצמו ודעתו לשם קדושת תפילין. דהיינו לקבל הארת המוח של הצדיק האמתי על כל אשר יאמר כי הוא זה. אז אף על פי שקלקל כל כך עד שהוא בבחינת נבילה וטריפה הוא גם הוא יכול לקבל אור קדושת מוחו. שהוא בחינת קדושת התפילין שנכתבים על גבי עור בהמה טהורה אפילו על נבילות וטריפות שלהן. ובלבד שיהיה ממין המותר לפיך כנ"ל. וכן מבואר בהתורה פתח ר' שמעון (לקוטי מוהר"ן א', סימן ס"ו) שכתובת תפילין על גבי העור הוא בחינת הארת הרב בלב התלמיד וכו' ומבואר שם שתלמיד הגון הוא בחינת מין המותר לפיך וכו' עיין שם.

אחינו בית ישראל

על מנת להמשיך ולקיים הוצאת העלון, קחו נא על עצמכם להפקיד תרומות על חשבון בנק הדואר

מספר 7-2255-89

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס" "אצלי לא מפסידים, למי שאני לוקח, אני נותן"

תזכו למצות...

ולהעלות ולצרף כל האותיות והניצוצות שנפלו למטה בבחינת שברי כלים, על-ידי עוונותי וחסאי ופשעי העצומים בגלגול זה ובגלגול אחר, אשר הם גורמים מחלקת וקשיות ובלבולים ומניעות מעבודתך הקדושה, ומהם באים כל התאוות שבעולם, והכל אזכה לברר ולהעלות לשמך הגדול והקדוש, ולצרפם ולחברם ולבנות מהם בנינים ועולמות דקדושה.

ותתן לי כח ברחמיך הרבים, להעלות את כל הניצוצין הנפולין אליך בבחינת העלאת מיין נוקבין.

ועל-ידי-זה יהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ועל-ידי-זה יהיה נמשך שלום גדול ונפלא למעלה ולמטה בכל העולמות כולם, ויתבטל כל מיני נצחון דסטרא אחרא וקנאה ושנאה וקנטור ומחלקת ממני ומכל ישראל ומכל בני עולם, רק יהיה אהבה ושלוש גדול בין כל עמך ישראל, ובין כל הנבראים והנוצרים והנעשים שבכל העולמות כולם.

ועל-ידי-זה תמשיך ותשפיע ברכה גדולה לנו ולכל ישראל ולכל העולמות כולם. ותמהר ותחיש לגאלינו ותקים אותנו מנפלתנו, ותעלה ותקים את כל בחינת הרגלין אשר ירדו למטה בעוונותינו, עזב תעזוב והקם תקים. הקם על סלע רגלי ותכונן אשורי.

ויקים מהרה מקרא שכתוב: ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים.

צריכין לדבר הרבה בתורה ותפלה, עד שיהיה הגוף בטל לגמרי כאין וכאפס. וזה זוכין על-ידי יראה, ועל-ידי-זה יזכה לשלום, ועל-ידי-זה נמשכין כל הברכות.

תפילה

לקוטי תפילות א', צ"ד

רבנו של עולם, זכני ברחמיך הרבים למדת השלום, ואזכה להיות אוהב שלום ורודף שלום תמיד, כמו שכתוב, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. ואזכה בכל-עת לעשות שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו.

ותשמרני ותצילני ברחמיך הרבים, ממדת הנצחון ומחלקת דסטרא אחרא, שלא יהיה בלבי שום נצחון ומחלקת דסטרא אחרא הנמשכין מהדמים של הגוף, שעדין לא עבדו בהם את השם יתברך, ותרחם עלי ותושיעני ותזכני מעתה לעסק הרבה בתורה ותפלה, שאזכה לדבר הרבה בתורה ותפלה בכל יום תמיד, עד שאכניס כל טפי הדמים שיש בי בתוך הדבורים הקדושים של תורה ותפלה. ויהיו נעשין מכל הטפי דמים שבקרבי דבורים קדושים של תורה ותפלה, ולא יהיה נשאר בי שום טיפה דם שלא עבדה את השם יתברך, רק אזכה לעבוד את השם יתברך, בכל כחי כל ימי חיי בכל טפי הדמים שיש בי.

ואזכה לדבר הרבה בתורה ותפלה, עד שיהיה הגוף בטל לגמרי כאין ואפס ממש. ותזכני ברחמיך הרבים, ליראה שלמה מפניך תמיד.

ותמשיך ותשפיע בלבי יראה ובושה ופחד ואימה גדולה מפניך תמיד, עד אשר יתבטל הגוף לגמרי כאין ואפס המחלט על-ידי עצם היראה הגדולה שתשפיע בלבי, ובפרט בעת עוסקי בדבורי תורה ותפלה שלא אשמע אז את הגוף כלל, רק את הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ויתבטל הגוף לגמרי לגבי הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ועל-ידי-זה אזכה לברר וללקט

ותולכנו מהרה קוממיות לארצנו, ותבנה בית קדשנו ותפארתנו, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

מכתב

מספר אבי הנחל ב' מכתב קמ"ח

אשר עשה מאמצים כבירים להיות רשום בתוך בני היכל המלך האמת, שמאיר ידיעת אלוקותו יתברך לכל באי עולם, שזהו כל עיקר יסוד היהדות ועולה על כל המצוות.

ואי אפשר לבאר ולספר בשבח מצוה זו, כי אין לך מצוה מכל מצוות התורה כמו מצוה זו של ההתדבקות והתקשרות בהצדיק האמת, שיכול לקרב כל העולם לה' יתברך; כי בלי הצדיק האמת, אין יהדות ואין אמונה וקיום התורה באמת.

חיי מוהר"ן

[חיי מוהר"ן: מקום לידתו וישיבתו ונסיעותיו וסלסוליו. קכ"א]

בשנת תקס"ה בין פסח לעצרת נסע לשאריגראד ושהה שם שני שבועות. וגם נסיעה זו הייתה פליאה גדולה מאד וכו'.

ופתאום יצא משם, ואמר שבורח כמו מאש. ואחר-כך היה שם שרפות גדולות כמה פעמים, ואמר אלו היו יודעים בני שאריגראד הטובה שעשיתי להם וכו' אף-על-פי-כן כל זה טוב מעפוש רחמנא לצלן.

ומובן מדבריו שהצילם על-ידי ישיבתו שם מעפוש רחמנא לצלן. אלה מסעי בני ישראל אשרי הזוכה ויזכה לידע סוד אחד מנסיעותיו הפליאות מאד שלא היה להם שום טעם על-פי פשוט.

ואמר בעת שנסע לנאווריטש אלו היו העולם יודעים ענין נסיעתי היו מנשקים הפסיעות שלי, בכל פסיעה ופסיעה של נסיעתי אני מכריע את כל העולם כלו לכף זכות.